

**01 NOIEMBRIE
+SERAFIM
AL ARGHIROPOLISULUI**

**PARACLISUL
SF.DOCTORI
FĂRĂ DE ARGINȚI
COSMA
ȘI DAMIAN**

CONSTANTINOPOL, 1863

ΕΤΕΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ
ΚΟΣΜΑΝ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΝ.
 ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Μετὰ τὴν, Εὐλογητὸν, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον. Ἔπειτα τὰ, Θεὸς Κύριος· καὶ
 τὸ Τροπάριον Ἦχος Δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

ΤΟΥΣ ἐκ Θεοῦ παρειληφότες τὴν χάριν, τοῦ ἰατροῦ εἶναι
 ἀναργύρως τὰς νόσους, Δαμιανὸν τὸν ἐνδοξόν καὶ θεῖον Κο-
 σμᾶν, πάντες ἱκετεύσωμεν πρὸς αὐτοὺς ἐκβοῶντες· ῥύσασθε,
 Ἄναργυροι, ἀδοκίμων κινδύνων, τοῦ μετὰ πόθου πάντοτε ὑμᾶς
 ἀνευφημοῦντας πιστῶς καὶ γερχείροντας.

Ἀόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁὐ σιωπήσομεν...

Ὁ Ν΄. καὶ ὁ κανὼν. Ἦχος Πλ. δ΄. ἔχων Ἀκραπτιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίαις.
 Σεραφεῖμ.

ὡδὴ Α΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ...

Τοὺς τοῦ Θεοῦ δεδωρημένους χάριτι, πᾶσιν ἡμῖν ἀληθῶς,
 Δαμιανὸν θεῖον καὶ Κοσμᾶν τὸν ἐνδοξόν, τῶν εὐσεβῶν στηρίγ-
 ματα, Ἰατροὺς Ἄναργύρους, ὑμολογήσωμεν σήμερον, καὶ
 πιστῶς αὐτοὺς ἱκετεύσωμεν.

Οἱ τοῦ βυθοῦ τῶν νοσημάτων κλύδωνι τρικυμιζόμενοι,
 πάθεσί τε πλείστοις ἀεὶ χειμαζόμενοι, τῷ γαληνῷ προσέλθω-
 μεν τῶν σεπτῶν Ἄναργύρων λιμένι, χαίροντες σήμερον ὅπως
 τῶν δεινῶν λύσιν λάβωμεν.

Ταῖς ὑπερφύτοις ἀρεταῖς ἐδείχθητε, θεῖοι Ἄναργυροι,
 Ἡνεύματος ἀγίου Οἶκος τε καὶ Τέμενος· πηγὴν οὖν ἀνεξάν-
 τλητον τὸν σεπτὸν τοῦτον Οἶκον, θείων ἰάσεων δείξατε πᾶσι,
 ταῖς ὑμῶν ἐπισκέψεσι.

Θεοτοκίου.

Σκέπη γενοῦ πρὸς τὸν βυθῶ με Πάναγνε, κατολισθήσαντα, παθῶν ἀνοσιῶν, καὶ πρὸς Σε τὴν εὐσπλαχνον, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν, καταφεύγοντα πίστει, καὶ σὺ βοῶντα ἐν δάκρυσιν σῶσόν με, Ἀγνή, ἰκεσίαις σου.

ὠδὴ Γ'. Οὐρανίας Ἀψίδος...

Αναργύρων τῶν θείων σεπτῆ Δυὰς λάμψεσι, σὺ καταυγασθεῖσα τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας ῥῦσαι, εὐχαίς σου, κινδύνων καὶ τῆ αἰγλή, φαίδρυνον θείων ἰάσεων.

Συνημμένοι χορείαις Ἀγγελικαῖς, Πάνσεπτοι, καὶ Θεοῦ τῷ θρόνῳ περιχαρῶς παριστάμενοι, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας, καὶ τῆ ὑμῶν ἀντιλήψει πίστει προσπελάζοντας, δεινῶν λυτρώσατε.

Τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων τὰς ἀρρώστιας, Ἀνάργυροι πάντων τῶν προθύμως νῦν προσιόντων ὑμῖν ἰάσαθε, διασκεδάζοντες καὶ τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, ταῖς θερμαῖς πρὸς Κύριον ὑμῶν δεήσεσι.
Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητον μόνη Θεὸν Σωτῆρα κυήσασα, Δέσποινα τοῦ Κόσμου, τοῦτον ἀεὶ καθικέτευσε, βίον πρὸς κρείττονα τὸν ἀνοσιτοῖς μερίμναις, δεινῶς κυλινδούμενον, βαδιζειν πάντοτε.

ὠδὴ Δ'. Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον...

Απαστράπτοντες θαύμασιν, οἱ κλεινοὶ Ἀνάργυροι, τῶν ἰάσεων, ἡμᾶς αἰγλή καταυγαΐζουσι, καὶ τὸ σκότασ λύσουσι τῶν παθῶν ἡμῶν.

Εκ Θεοῦ ἀνεδείχθητε, εὐκλεεῖς Ἀνάργυροι, ἰατροὶ παθῶν ὅθεν πάντας ἐπισκέψασθε τοὺς θερμῶς τῆ σκέπη ὑμῶν προστρέχοντας.

Ρῶσιν θείαν μοι βράβευσον, καὶ τῶν λυπηρῶν τὴν ἀνάψυξιν, ὦ Δυὰς ἀειμακάριστε, Ἀναργύρων θείων, ταῖς πρεσβείαις σου.
Θεοτοκίον.

Ρῶσιν ἄνοσον δίδου μοι, καὶ πάθη ἀνίατα καταπράυνον,
ἐξοπλαχνίας τῆ μοτώσει σου, ὡς Θεὸν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε.
ὠδὴ **Ε΄**. Ἴνα τί με ἀπόσω...

Ταῖς σεπταῖς λαμπηδόσι, σαφῶς δαδουχούμενοι πάντας
φωτίζετε, παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ κινδύνων τὸ σκότος διώκον-
τες, καὶ τὴν ῥῶσιν πᾶσιν, ὑμῖν τοῖς πίστει τε καὶ πόθῳ προ-
σιοῦσι, δωρεῖσθε, Ἀνάργυροι.

Τοῖς νοσοῦσι τὴν ῥῶσιν, παθῶν καὶ κινδύνων τὴν ἀπολύ-
τρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, Ἀνάργυροι ἐνδοξοί, ὠφθη-
τε προστάται μετὰ Θεὸν, τοῖς εὐσεβέσιν, ἀντιλήπτορες τε καὶ
πρόμαχοι.

Ως θεόρρυθμοι βρύσεις, τοῖς Πιστοῖς πηγάζετε ὕδωρ ἰάσεων,
τῆς ψυχῆς τὰς νόσους καὶ τοῦ σώματος παύοντες, Ἅγιοι, διό
καὶ τῶν πίστει ὑμᾶς τιμώντων ἀσθενείας καὶ τὰ πάθη, λιταῖς
ἡμῶν πλύνατε. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, Χερουβειμ ὑπερτέραν εἰδώς σε, Πάν
σεμνε, τῆς ψυχῆς μου πάθη, τὰ δυσώδη θεράπευσον δέομαι,
καὶ πυρός με ῥῦσαι τοῦ φοβεροῦ, σαῖς ἰκεσίαις, καὶ πρὸς βίον
ὀδήγησον ἀφθαρτον.

ὠδὴ **ΣΤ΄**. Ἰλάσθητί μοι.

Κοσμάς καὶ Δαμιανός, οἱ τῶν βροτῶν ἀντιλήπτορες, καὶ
εὐεργέται σεπτοί, πιστῶς εὐφημήσθωσαν ἱεροῖς ἐν ἄσμασι
καὶ γὰρ ἀενάως ἀναργύρως θεραπεύουσιν.

Αμπέλου τῆς νοητοῦ, ὡς ὄντες θεῖα βλαστήματα, τῶν
ἰαμάτων ἡμῖν οἶνον ἐνσταλάξατε πληροῦντες Ἀνάργυροι, τοὺς
ἐν κατηφία, εὐφροσύνης τε καὶ τέρψεως.

Τὰ θράση τῶν δυσμενῶν καὶ τῶν παθῶν τὰ μιάσματα, ὧ
Ἱατροὶ εὐκλέεις, σοφῶς ἀπελαύνοντες, ἐφαπλοῦτε ἅπασι, τοῖς
ἐν τοῖς κινδύνοις, τὴν ἐπίσκεψιν, λιταῖς ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Φωστήρων τὸν ποιητὴν καὶ παντὸς Κόσμου κυήσασα, σαρ-

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ ΚΟΣΜ. ΚΑΙ ΔΑΜ.

33

κός μου τοὺς φοβεροὺς ἰάτρευσον μώλωπας, καὶ φυγῆς τὰ τραύματα, καὶ τὰς ἁμαρτίας σὺ ἐξάλειψον, Πανάχραντε.

Διάσωσον, Δυὰς σεπτὴ φωταγωγῶν Ἀναργύρων, ἀπὸ τῶν νόσων, κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς γεραίροντας τὴν ὑμῶν θεϊαν Μνήμην.

καὶ Θεοτοκίον.

Ἀχραντε.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἦχος Β'.

Οὶ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον Ἦχος Δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχος. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου. . . .

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ κτλ. (Ζῆτει Νοεμβρ. 1).

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀναργύρων Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με. Καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην εἰσοικίσασα ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, ξυνωρὶς ἡ πᾶν σεπτos, Κοσμοῦ καὶ Δαμιανὸς οἱ αἰόδιμοι, ὡς μαστοὶ προχέουσι τῶν θαυμάτων ῥεῖθρα, καὶ τὴν φλόγα τῶν παθῶν ἡμῶν πίστει δροσίζουσιν, ἀχρύσως τὴν ῥῶσιν δωρούμενοι, καὶ βρώμασιν ἐκτρέφουσι θείοις τοὺς πιστοὺς τῶν ἰάσεων· ἅπαντες οὖν τούτους ὑμνήσωμεν πιστῶς καὶ εὐσεβῶς, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν, ὡς Θεοῦ θεράποντας.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ.

ὠδὴ Ζ'. **Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. . . .**

Αναργύρων τῶν θείων, τὴν πανίερον Μνήμην Πιστοὶ γεραίροντες, δεόμεθα τῆς θείας αὐτῶν ἐπαπολαῦσαι, ἀρρώγησ τε καὶ χάριτος, καὶ οἱ νοσοῦντες δεινῶς ταχείας ὑγιείας.

5.

Ρωστικῆ τοῦ πανσέπτου Πνεύματος τῆ χάριτι ἐνδυναμούμενοι, τὴν ῥῶσιν ἀσθενοῦσι, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανὲ συμπαθῶς χορηγήσατε, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς δωρήσασθε ὑγείαν.

Τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων ὁ Νχὸς ὠραιώθη πολλοῖς ἐν θαύμασιν, ἐν ᾧ τῶν προσιόντων ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, αἱ ἀσθένειαι παύουσι, καὶ τῶν δαιμόνων φρικταὶ ἐπήρειαι ἠττῶνται. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαχνία σου λύσον, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν, συνδέουσα στοργῇ με, Θεοῦ τοῦ γεννηθέντος, ἐκ νηδύος σου, Ἄχραντε, καὶ ταῖς θερμαῖς σου λιταῖς, οἴκτειρόν με καὶ σῶσον.

ὠδὴ **Η'**. Τὸν Βασιλέα.

Υμνοὶς ἐνθέοις τὴν φωτοφόρον Δυάδα, ἀνυμνήσωμεν ἀπαύστως, βοῶντες· φωτισμοῦ τοῦ θείου μετάδος ἡμῖν πᾶσιν.

Ρώμην ὑγείας τῆς ψυχῆς ἐμποιοῦντες, τοῖς Πιστοῖς, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε πάθη, τῇ δεήσει ὑμῶν, καὶ ἀσθενείας.

Δυὰς ἡ θεία ἐν Οὐρανῷ θείας δόξης ἐντρυφῶσα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, αὐτῆς τῇ Εἰκόνι ἰάσεις δαψιλεύει.

Θεοτοκίον.

Νόσων παντοίων, ἐπιβουλῶν καὶ κινδύνων, τὸν σὸν δοῦλον καὶ παθῶν ἐξελοῦ με, Δέσποινα, λιταῖς σου, ἵνα σε μακαρίζω.

ὠδὴ **Θ'**. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς ἐν ἀνάγκαις πάντας καὶ ἐν ἀσθενείαις, ὡς Ἴατροὶ τῶν νοσοῦντων σωτήριοι, λιταῖς ὑμῶν ταῖς ἀγίαις κινδύνων ῥύσασθε.

Δυάδα τὴν ἀγίαν, πᾶσι χορηγοῦσαν, εὐχαῖς αὐτῆς, τὰς ἰάσεις καὶ χάριτας, ὑμνολογήσωμεν πόθῳ καὶ μακαρίσωμεν.

Πρεσβείαις ὑμῶν θεαῖς, νόσων καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ δαιμόνων λυτρώσασθε, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, Ἀνάργυροι ἐνδοξοί. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ ΚΟΣΜ. ΚΑΙ ΔΑΜ.

35

Μαρία Θεοτόκε, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, νόσων παντοίων, δεινῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον, ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὸ ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ πρόντα Μεγαλυνάρια

Ανύστακτον, Ἀνάργυροι, τῆς ψυχῆς, ἔχοντες τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐντολῶν, πάντας τοὺς ὑπνοῦντας δειναῖς ἐν ἀσθενείαις, πρὸς εὐρωστίαν ὄντως αὐτοὺς ἐγείρατε.

Ως ὄντες, Ἀνάργυροι Ἴατροί, ἀμπέλου τῆς θείας, βλαστοὶ ὄντως ἀειθαλεῖς, οἶνον ἰαμάτων, κεράννυτε νοσοῦσι, καὶ εὐφροσύνης πάντα Κόσμον πληρώσατε.

Θεότητος δόξη, ὦ Ἴατροί, καταγλαισθέντες, τὴν ψυχὴν μου τὴν ἀλαμπῆ, καταφωτισθῆναι ποιήσατε, ὡς θεῖαι τῶν ἀσθενῶν σωτῆρες, ταῖς θεαῖς λάμψεσι.

καὶ Θεοτοκίον **Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων.**

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, ἦχος Πλ, Δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί...

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος.

Ἐν τῇ Ἀπολύσει, καὶ τῇ προσκυνήσει τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ψάλλομεν τὸ παρὸν.

Προσόμοιον ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Δεῦτε ὀρθοδόξων ἢ πληθὺς, δεῦτε εὐσεβοῦντων ὁ δῆμος ἀνευφημήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς Ἀκέστορας, τοὺς ἀναργύρους ἀεὶ, τοῖς νοσοῦσι τὴν ἴασιν, πικρῶν σωτηρίαν, εὐσπλάγχχνως παρέχοντες, καὶ λύσιν τῶν δυσχερῶν, πάντων τοὺς μεγίστους προστάτας, πάντων βοηθοὺς μετὰ Κτίστην, πάντων ἀντιλήπτορας Θεόφρονας.

ΤΕΛΟΣ.